

Станіславів кінця ХІХ – початку ХХ століття. Звичайне місто на кресах «щасливої Австрії», в якому живуть, страждають, нероздільно закохуються, захоплюються наукою і шарлатанськими виступами всесвітньо знаних ілюзійоністів, розважаються на балах і карнавалах, ходять на шпацер і ховають таємниці у різьблених комодах. І на тлі епохи, яка для нащадків щораз більше обростатиме міфами про ідилічне життя, – долі двох жінок, що переплелися так тісно, як стовбури дерев – у нерозривному зв'язку, який не дає ні жити, ні дихати, ні залишитися, ні піти.